

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

OPINIE

KOMITET REGIONÓW

81. SESJA PLENARNA 5–7 PAŹDZIERNIKA 2009 R.

Opinia Komitetu regionów „Strategia UE dla regionu Dunaju”

(2010/C 79/01)

KOMITET REGIONÓW:

- Wyraża zadowolenie, że w dniach 18–19 czerwca 2009 r. Rada Europejska zwróciła się do Komisji o przedstawienie do końca 2010 r. strategii UE dla regionu Dunaju.
- Wskazuje na fakt, że strategia UE dla regionu Dunaju ma na celu zapewnienie jego mieszkańcom większego dobrobytu, bezpieczeństwa i pokoju.
- Stwierdza, że region Dunaju obejmuje nie tylko państwa położone wzdłuż tej rzeki, ale także państwa leżące w jej dorzeczu. Stwierdza ponadto, że w jego skład wchodzi zarówno państwa członkowskie UE, jak i kraje kandydujące, potencjalne kraje kandydujące oraz państwa objęte europejską polityką sąsiedztwa.
- Uważa, że władze lokalne i regionalne oraz organy odpowiedzialne za rozwój regionalny są nieodzownymi partnerami strategii dla regionu Dunaju. Wnoszą one znaczący wkład w skuteczne kształtowanie koncepcji spójności terytorialnej oraz transgranicznej współpracy Komisji Europejskiej. Ważną rolę odgrywają tu również zaangażowane podmioty z kręgów gospodarczych, naukowych i kulturalnych, organizacje działające na rzecz ochrony środowiska, a także instytucje społeczne.
- Uważa, że kluczowe znaczenie dla unijnej strategii dla regionu Dunaju mają następujące dziedziny polityki: transport, ochrona środowiska, bezpieczeństwo energetyczne, gospodarka, bezpieczeństwo, oświata i kultura, praca, ochrona zdrowia i sprawy społeczne.
- Stwierdza, że region Dunaju powinien być uznany za *jeden* ponadnarodowy europejski obszar wsparcia, co pozwoli w pełni wykorzystać leżący w nim potencjał gospodarczy, społeczny, ekologiczny i kulturalny.

Sprawozdawca: prof. dr Wolfgang REINHART (DE/PPE), minister spraw federalnych i europejskich kraju związkowego Badenia-Wirtembergia

I. UWAGI OGÓLNE

KOMITET REGIONÓW

1. Przyjmuje z zadowoleniem fakt, że na sesji plenarnej Komitetu Regionów, która odbyła się 8 października 2008 r. w Brukseli, Komisja Europejska zapowiedziała opracowanie strategii UE dla dorzecza Dunaju, podobnej do tej, która już istnieje dla regionu Morza Bałtyckiego ⁽¹⁾.

2. Wyraża zadowolenie, że w dniach 18–19 czerwca 2009 r. Rada Europejska zwróciła się do Komisji o przedstawienie do końca 2010 r. strategii UE dla regionu Dunaju.

3. Przyjmuje z zadowoleniem utworzenie 27 listopada 2008 r. grupy międzyregionalnej „Dunaj” w Komitecie Regionów i wspiera jej prace.

4. Przyjmuje z zadowoleniem fakt, że Parlament Europejski zwrócił uwagę na region Dunaju, oraz że podejmowane są starania zmierzające do utworzenia takiej intergrupy także w PE ⁽²⁾.

5. Wskazuje na fakt, że strategia UE dla regionu Dunaju ma na celu zapewnienie jego mieszkańcom większego dobrobytu, bezpieczeństwa i pokoju. Skorzysta na tym cała Unia Europejska, w tym także samorzady terytorialne.

6. Stwierdza, że w Unii Europejskiej, liczącej obecnie 27 państw członkowskich, makroregiony odgrywają coraz ważniejszą rolę szczególnie w ramach koncepcji spójności terytorialnej UE.

7. Stwierdza, że region Dunaju obejmuje nie tylko państwa położone wzdłuż tej rzeki, ale także państwa leżące w jej dorzeczu. Stwierdza ponadto, że w jego skład wchodzi zarówno państwa członkowskie UE, jak i kraje kandydujące, potencjalne kraje kandydujące oraz państwa objęte europejską polityką sąsiedztwa.

8. Podkreśla europejską perspektywę regionu Dunaju, jego wymiar zewnętrzny oraz fakt, że region ten może stać się wzorem wdrażania współpracy z krajami trzecimi.

⁽¹⁾ „Danuta Hübner wzywa do opracowania europejskiej strategii na rzecz Dunaju”, IP/08/1461.

⁽²⁾ Oświadczenie pisemne w sprawie utworzenia grupy roboczej ds. opracowania i wdrożenia strategii dotyczącej Dunaju złożone przez Victora Boștinaru i Dacianę Octavię Sârbu 23 marca 2009 r., PE422.681v01-00.

9. Wskazuje na głębokie reformy polityczne, gospodarcze i społeczne, które miały miejsce w regionie Dunaju od czasu upadku żelaznej kurtyny, które to przemiany Komisja Europejska uwzględniła w swoim programie prac na 2009 r. ⁽³⁾ oraz w komunikacie do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Komitetu Regionów oraz Europejskiego Banku Centralnego „Pięć lat rozszerzonej UE. Osiągnięcia i wyzwania gospodarcze” ⁽⁴⁾.

10. Dostrzega pozytywny wpływ regionu Dunaju na płaszczyźnie europejskiej, ciągłe rozwijanie demokracji i praworządności w regionie oraz wspiera w szczególności nienależące do Unii Europejskiej państwa tego regionu w ich dalszym demokratycznym rozwoju.

11. Przypisuje duże znaczenie współpracy na szczeblu regionalnym i lokalnym przy wdrażaniu europejskich zasad pomocniczości, partnerstwa i zbliżenia do obywateli, a także odpowiedzialnemu sprawowaniu rządów w państwach trzecich. Wskazuje na wartość dodaną, jaką współpraca na szczeblu lokalnym i regionalnym w regionie Dunaju wnosi w proces przygotowania krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących do członkostwa w Unii Europejskiej.

12. Podkreśla tradycyjne kulturowe i historyczne powiązania tego regionu oraz rolę samorządów terytorialnych w tym zakresie.

13. Uwzględnia istniejące formy współpracy, sieci i instytucje działające na szczeblu międzynarodowym, krajowym, regionalnym i lokalnym w regionie Dunaju i na jego rzecz oraz zwraca uwagę, że ich doświadczenie i wiedza powinny zostać wykorzystane w dialogu z instytucjami europejskimi.

14. Popiera starania Komisji Europejskiej na rzecz rozwijania efektywnych i wszechstronnych stosunków z sąsiadującymi państwami oraz budowania z poszczególnymi regionami i partnerami relacji politycznych i gospodarczych dostosowanych do ich aktualnych potrzeb.

⁽³⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Program działalności legislacyjnej i prac Komisji na 2009 r. Działajmy już teraz na rzecz lepszej Europy”, COM(2008) 712 wersja ostateczna.

⁽⁴⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Komitetu Regionów oraz Europejskiego Banku Centralnego „Pięć lat rozszerzonej UE. Osiągnięcia i wyzwania gospodarcze”, COM(2009) 79 wersja ostateczna.

15. Podkreśla szczególne znaczenie oraz rolę i odpowiedzialność regionu Dunaju, który składa się z państw członkowskich UE, krajów kandydujących, potencjalnych krajów kandydujących oraz państw objętych europejską polityką sąsiedztwa. Region ten to ważne miejsce, w którym zajął się programy UE w ramach polityki spójności, działania skierowane do krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących oraz programy przeznaczone dla państw objętych europejską polityką sąsiedztwa.

16. Podkreśla polityczną rolę Komitetu Regionów w strategicznych ramach służących powiązaniu unijnej strategii na rzecz regionu Dunaju z europejską polityką sąsiedztwa prowadzoną przez Komisję Europejską. Członkowie Komitetu Regionów znają lokalne potrzeby tego regionu, mogą zatem bardzo dobrze ocenić skutki takich środków i programów.

17. Podkreśla wagę uwzględnienia makroregionu Dunaju w europejskiej polityce spójności – podobnie jak regionów Morza Bałtyckiego i Morza Czarnego – i zwraca uwagę na jego rolę w przyszłym rozwoju terytorialnym całej UE i krajów sąsiadujących.

18. Uważa, że wzorem dla strategii na rzecz regionu Dunaju może być koncepcja strategii UE na rzecz regionu Morza Bałtyckiego. Oba te makroobszary sprzyjają integracji krajów dawnego bloku komunistycznego z Unią Europejską oraz współpracy z państwami trzecimi. Oba stanowią przykład zajął się wewnątrznych strategii unijnych i form współpracy z państwami nienależącymi do Unii Europejskiej. W tym względzie warto również wspomnieć doświadczenia związane z europejską polityką sąsiedztwa realizowaną przez regiony najbardziej oddalone z sąsiadującymi z nimi krajami trzecimi.

II. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

Strategia UE dla regionu Dunaju

19. Odnotowuje, że skierowany do Komisji wniosek Rady Europejskiej o przedłożenie do końca 2010 r. strategii UE dla regionu Dunaju stanowi uznanie znaczenia tego obszaru dla przyszłego rozwoju Europy oraz stosunków UE z jej państwami sąsiedzkimi. Komitet wzywa Komisję do włączenia władz i instytucji lokalnych i regionalnych w opracowywanie strategii, poszanowania podczas jej realizacji kompetencji państw członkowskich oraz władz lokalnych i regionalnych, jak też wewnętrznego podziału kompetencji między nimi, a także do wykorzystania istniejących instytucji, obowiązków sprawozdawczych i procesów monitorowania.

20. Uważa, że władze lokalne i regionalne oraz organy odpowiedzialne za rozwój regionalny są nieodzownymi partnerami strategii dla regionu Dunaju. Wnoszą one znaczący wkład w skuteczne kształtowanie koncepcji spójności terytorialnej oraz

transgranicznej współpracy Komisji Europejskiej. Ważną rolę odgrywają tu również zaangażowane podmioty z kręgów gospodarczych, naukowych i kulturalnych, organizacje działające na rzecz ochrony środowiska, a także instytucje społeczne.

21. Zwraca uwagę na fakt, że władze lokalne i regionalne oraz agencje i organy odpowiedzialne za rozwój regionalny – ze względu na ich bliskość do obywateli i w związku z tym bardzo dobrą znajomość ich potrzeb i interesów – odgrywają kluczową rolę w planowaniu, wdrażaniu i dalszym rozwijaniu unijnej strategii dla regionu Dunaju zapowiedzianej przez Komisję Europejską.

22. Podkreśla znaczenie rozwoju regionu Dunaju jako ważnego elementu udanej europejskiej integracji państw, regionów, gmin, a także mieszkańców tego obszaru, oraz wspiera starania Parlamentu Europejskiego, Rady oraz Komisji Europejskiej na rzecz postępów tej integracji.

23. Popiera przekształcenie Paktu stabilności dla Europy Południowo-Wschodniej w sieć współpracy opartą na regionach (Radę Współpracy Regionalnej, RWR) działającą pod patronatem Procesu współpracy w Europie Południowo-Wschodniej (SEEC). Takie uwzględnienie aspektu regionalnego będzie korzystne dla szczególnych potrzeb i wymogów regionu Dunaju.

Strategiczne dziedziny polityki

24. Uważa, że kluczowe znaczenie dla unijnej strategii dla regionu Dunaju mają następujące dziedziny polityki: transport, ochrona środowiska, bezpieczeństwo energetyczne, gospodarka, bezpieczeństwo, oświata i kultura, praca, ochrona zdrowia i sprawy społeczne.

25. Wskazując na duże różnice wyników gospodarczych w różnych częściach regionu Dunaju, uważa, że włączenie tego obszaru do priorytetowych prac Komisji Europejskiej na 2010 r. oraz postrzeganie go jako jeden wielki region to niezbędne warunki jego dalszej integracji i zrównoważonego rozwoju gospodarczego.

Transport

26. Zwraca się do Komisji Europejskiej z prośbą o uwzględnienie, zgodnie ze wspólnotową strategią zrównoważonego rozwoju, szczególnej roli Dunaju jako przyszłościowego ogólnoeuropejskiego szlaku transportowego i wodnego, który w znacznym stopniu może odciążyć inne europejskie szlaki transportowe. Rozwój infrastruktury – zarówno wodnej, jak i lądowej – będzie sprzyjał wykorzystaniu roli całego regionu jako łącznika między Wschodem a Zachodem i między Północą a Południem oraz przede wszystkim poprawie jego konkurencyjności.

27. Postuluje szybką realizację projektów w zakresie infrastruktury TEN-T, gdyż stanowią one trwały wkład w proces łączenia regionu Dunaju z istniejącą europejską siecią dróg transportowych oraz w poprawę połączeń między państwami naddunajskimi. W tym kontekście wzywa zainteresowane władze lokalne i regionalne, by znalazły propozycje rozwiązań także dla istniejących już od dawna problemów i ograniczeń oraz zrealizowały je mając na uwadze zrównoważony rozwój.

28. Podkreśla, że transport i ochrona środowiska nie mogą się wykluczać, lecz przeciwnie – powinny iść ręką w rękę. Podkreśla, że nadrzędnym celem powinien być zrównoważony rozwój regionu Dunaju i wdrożenie podstawowych zasad zawartych we wspólnej deklaracji Komisji ds. Dunaju, Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Dunaju (ICPDR – *International Commission for the Protection of the Danube River*) oraz Międzynarodowej Komisji ds. Dorzecza Sawy (ISRBC – *International Sava River Basin Commission*), dotyczącej żeglugi śródlądowej i ochrony środowiska naturalnego w dorzeczu Dunaju.

Ochrona środowiska i bezpieczeństwo energetyczne

29. Zwraca uwagę, że w takich kwestiach jak ekologia, wspólne przeciwdziałanie skutkom zmiany klimatu oraz ochrona przeciwpowodziowa, niezbędna jest współpraca transgraniczna.

30. Przypisuje państwom leżącym w regionie Dunaju znaczącą rolę w zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego, jak również podkreśla rolę samego Dunaju, którego cenne zasoby energii wodnej stanowią naturalne, odnawialne źródło energii. Należy wspierać wykorzystanie tego potencjału zwłaszcza tam, gdzie możliwe jest pogodzenie ekologiczności i ekonomiczności.

31. Wskazuje w tym kontekście na konwencje, takie jak np. Konwencja w sprawie współpracy na rzecz ochrony i trwałego użytkowania Dunaju (Konwencję o ochronie Dunaju⁽⁵⁾), która weszła w życie w 1998 r. i na mocy której utworzono Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Dunaju (ICPDR) oraz Ramowa konwencja o ochronie i zrównoważonym rozwoju Karpat (konwencja karpacka). Dobrym przykładem takiej współpracy jest „Wspólne oświadczenie w sprawie wytycznych w zakresie rozwoju żeglugi śródlądowej oraz ochrony środowiska w dorzeczu Dunaju⁽⁶⁾”.

32. Wzywa państwa członkowskie i samorządy terytorialne regionu Dunaju oraz wszystkie organy odpowiedzialne za rozwój regionalny do współpracy w ramach finansowanych przez Komisję Europejską takich programów z dziedziny ochrony środowiska jak LIFE + (odbudowa systemów rzecznych i zalewowych), programy „Europejskiej współpracy terytorialnej (EWT) i program Inteligentna Energia – Europa” (IEE) mający na celu promowanie wśród władz lokalnych na danym obszarze lokalnych projektów sieciowych w dziedzinie energetyki.

33. Zwraca uwagę, że działania w ramach realizacji ramowej dyrektywy wodnej powinny także przyczynić się do trwałej ochrony zasobów ryb. Zasoby rybne Dunaju są bardzo różnorodne gatunkowo, znajduje się wśród nich wiele gatunków endemicznych, dlatego wymagają szczególnej ochrony.

34. Podkreśla znaczenie zrównoważonych koncepcji wspólnotowych w zakresie turystyki. Państwa regionu Dunaju mogłyby np. wzmocnić współpracę przy realizacji konwencji z Espoo⁽⁷⁾, z Aarhus⁽⁸⁾ i z Berna⁽⁹⁾. Przykład naddunajskiej trasy rowerowej unaocznia korzyści, jakie płyną z takiej współpracy dla wszystkich zainteresowanych stron.

35. Uważa, że wymiana doświadczeń w tych dziedzinach między władzami lokalnymi i regionalnymi oraz organami odpowiedzialnymi za rozwój regionalny szczególnie sprzyja rozwojowi w całym regionie Dunaju. Ich kompetencja, wiedza i znajomość warunków lokalnych gwarantuje sensowną realizację wspólnych koncepcji. Wzajemne umowy międzyrządowe oraz współpraca, którą prowadzi ze sobą wiele państw i regionów naddunajskich, mogą stanowić przykłady rozwijania wspólnych działań ukierunkowanych na konkretny cel.

Gospodarka

36. Zwraca uwagę, że Dunaj trzeba także postrzegać jako nośnik dalszego rozwoju gospodarczego w regionie. Dotyczy to np. łączenia dróg wodnych i lądowych oraz portów i ośrodków gospodarczych leżących w regionie.

37. Wskazuje na znaczenie projektów transgranicznych, które pomagają przezwyciężyć gospodarczą izolację regionów przygranicznych i zwiększyć ich konkurencyjność i stabilizację.

38. Stwierdza, że regiony i gminy odgrywają główną rolę we wspieraniu nawiązywania kontaktów na szczeblu małych i średnich przedsiębiorstw.

39. Kluczowe znaczenie przypisuje także zwiększonemu wspieraniu projektów transgranicznych i międzynarodowych przez organizacje pozarządowe, podmioty gospodarcze i społeczne oraz władze lokalne i regionalne. Należy przy tym wykorzystać synergie między transgranicznymi, transnarodowymi i międzyregionalnymi programami współpracy terytorialnej (cel 3) a programami w ramach celów 1 i 2. Sprzyja to procesowi przybliżania do członkostwa w Unii Europejskiej tych państw, regionów i gmin dorzecza Dunaju, które do niej nie należą, a także służy krzewieniu wśród ich mieszkańców wartości UE: demokracji i praworządności. Komitet przypisuje szczególne znaczenie zwiększonej współpracy w zakresie badań i transferu technologii w oparciu o istniejący potencjał (kapitał ludzki, infrastrukturę) z myślą o zapewnieniu trwałego rozwoju gospodarczego w regionie Dunaju.

⁽⁵⁾ Konwencja w sprawie współpracy na rzecz ochrony i trwałego użytkowania Dunaju, zawarta 29 czerwca 1994 r. w Sofii.

⁽⁶⁾ http://www.icpdr.org/icpdr-pages/navigation_and_ecology_process.htm

⁽⁷⁾ Konwencja o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, zawarta 25 lutego 1991 r. w Espoo.

⁽⁸⁾ Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, zawarta 25 czerwca 1998 r. w Aarhus.

⁽⁹⁾ Konwencja o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk, zawarta 19 września 1979 r. w Bernie.

40. Wzywa właściwe władze krajowe w państwach regionu Dunaju do podjęcia odpowiednich kroków w celu umożliwienia udziału władz lokalnych i regionalnych w przyszłych EUWT, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1082/2006.

Bezpieczeństwo

41. Przypomina, że Dunaj jest rzeką o silnym natężeniu żeglugi, które w przyszłości prawdopodobnie jeszcze się zwiększy. Dlatego podkreśla znaczenie działań na rzecz podniesienia bezpieczeństwa ruchu.

42. W tym kontekście wskazuje na konwencję belgradzką⁽¹⁰⁾, która reguluje nawigację na Dunaju.

43. Wzywa państwa naddunajskie, aby w dalszym ciągu wspólnie zwalczały wszelkie formy przestępczości transgranicznej, w szczególności jednak przestępczość zorganizowaną, przemyt narkotyków nielegalną migrację i handel ludźmi.

44. Podkreśla znaczenie bezpieczeństwa środowiska naturalnego jako jednego z ważnych aspektów bezpieczeństwa, szczególnie jeśli chodzi o zapobieganie transgranicznemu zanieczyszczeniu środowiska oraz o ochronę przeciwpowodziową.

Oświata i kultura

45. Jeszcze raz podkreśla rolę władz lokalnych i regionalnych w promowaniu dialogu międzykulturowego. Ze względu na to, że miasta i regiony często skupiają ludność o różnorodnym pochodzeniu, są one szczególnie predestynowane do wspierania dialogu międzykulturowego i międzyreligijnego z wykorzystaniem swych bezpośrednich doświadczeń.

46. Wskazuje na rolę pomostu i czynnika sprzyjającego europejskiej integracji, jaką w krajach naddunajskich może odgrywać regionalna współpraca kulturowa z obszarami pochodzenia.

47. Wskazuje na znaczenie rozwoju inicjatywy miast partnerskich, której dobrym przykładem jest sieć DonauHanse®. Partnerstwa te, angażując bezpośrednio obywateli, w istotny sposób przyczyniają się do wprowadzania w życie dewizy Unii Europejskiej brzmiącej „zjednoczeni w różnorodności”. Wzajemny dialog nie tylko sprzyja usuwaniu uprzedzeń międzykulturowych, ale tworzy także ramy dla współpracy gospodarczej i społecznej i zrównoważonego rozwoju, a tym samym służy realizacji celów strategii lizbońskiej.

48. Wskazuje na fakt, że instytucje takie jak Europejska Akademia Dunajska, Uniwersytet Gyuli Andrásy'ego w Budapeszcie, czy też Instytut Regionu Dunaju i Europy Środkowej mogą odgrywać ważną rolę, jako że gromadzą one i łączą istniejący potencjał i przyciągają nowe grupy odbiorców.

⁽¹⁰⁾ Konwencja o nawigacji na Dunaju, zawarta 18 sierpnia 1948 r. w Belgradzie.

Praca, ochrona zdrowia i sprawy społeczne

49. W nawiązaniu do Europejskiego Roku Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym (2010) oraz Europejskiego Roku Wolontariatu (2011) zwraca uwagę na fakt, że rozwój gospodarczy regionu Dunaju bezwzględnie musi iść w parze z rozwojem społecznym, aby zakorzenić w społeczeństwie przekonanie o korzyściach, jakie Unia Europejska przynosi wszystkim obywatelom.

50. Wyraża podziękowanie dla wszystkich stron, które prowadzą wymianę doświadczeń z organizacjami rządowymi i pozarządowymi w regionie Dunaju w celu przyspieszenia rozwoju w dziedzinie społecznej i zdrowotnej i zwraca się do nich z prośbą o kontynuację tego wsparcia na wszystkich szczeblach.

Jeden obszar wsparcia pomocą UE

51. Stwierdza, że w związku z globalizacją oraz realizacją celów strategii lizbońskiej coraz ważniejszą rolę odgrywa rozwój regionów zdolnych sprostać konkurencji i wyzwaniom, jakie niesie przyszłość.

52. Wskazuje na fakt, że w bieżącym okresie programowania 2007–2013 region Dunaju podzielony jest między dwa ponadnarodowe obszary objęte pomocą, które częściowo się pokrywają: obszar Europy Środkowej oraz obszar Europy Południowo-Wschodniej. Podział stanowiącego dotychczas całość obszaru wsparcia obejmującego Europę Środkową i Południowo-Wschodnią między Bałtykiem a Morzem Egejskim (CADSES) może przynieść, zwłaszcza w regionie Dunaju, odwrotne do zamierzonych skutki dla spójności terytorialnej, społecznej i gospodarczej. Ze względu na szczególne znaczenie geograficzne i kulturowo-historyczne regionu Dunaju, zwłaszcza dla zbliżenia Europy Wschodniej i Zachodniej, rola terytorialna regionu Dunaju ma wyjątkową rangę polityczno-strategiczną. Ze względu na geopolityczne znaczenie, należywym odzwierciedleniem tej rangi byłoby utworzenie osobnego obszaru współpracy.

53. Stwierdza, że z wymienionych względów region Dunaju powinien być uznany za jeden ponadnarodowy europejski obszar wsparcia, co pozwoli w pełni wykorzystać leżący w nim potencjał gospodarczy, społeczny, ekologiczny i kulturalny. Uznanie regionu Dunaju za jeden obszar wsparcia umożliwiłoby:

- efektywne wykorzystanie możliwości tego regionu, zwłaszcza w takich strategicznych dziedzinach polityki, jak infrastruktura, drogi wodne, ochrona przeciwpowodziowa, energia i bezpieczeństwo energetyczne, zrównoważona gospodarka oraz polityka dotycząca środowiska,
- pełne i zrównoważone wykorzystanie wspólnego potencjału gospodarczego,
- postęp współpracy na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym,

— postrzeganie Dunaju jako wspólnego dziedzictwa kulturowego, przyrodniczego i historycznego całej Europy.

54. Wzywa instytucje UE, aby w następnym okresie programowania uznały region Dunaju za jeden ponadnarodowy obszar wsparcia. Instrumenty IPA i ENPI to elastyczne środki pozwalające w pełni włączyć kraje kandydujące, potencjalne kraje

kandydujące oraz państwa trzecie w cały obszar wsparcia. Dalszy rozwój tego wsparcia będzie z korzyścią dla spójnego rozwoju regionu Dunaju. W tym kontekście należy zbadać, czy kompetencje przysługujące Komisji w zakresie instrumentów wsparcia EFRR, IPA i ENPI dla programów „Europejskiej współpracy terytorialnej” mogą zostać skonsolidowane i wykonywane wyłącznie przez jeden konkretny dział Komisji.

Bruksela, 7 października 2009 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Luc VAN DEN BRANDE
